

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 11 червня 1981 року

№ 70 (2934).

Ціна
2 коп.

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ СЕМІНАР-НАРАДА

8 червня в Будинку політичної освіти Київських міськомів і обкому партії розпочав роботу семінар-нарада секретарів міськомів і райкомів партії, які відносять питаннями ідеологічної роботи. На нього запрошені керівники ряду республіканських міністерств і відомств, органів масової інформації і пропаганди, наукові працівники інституту історії партії при ЦК Компартії України — філіалу інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС і вищої партійної школи при ЦК Компартії України, Київського філіалу інституту наукового атеїзму академії суспільних наук при ЦК КПРС, відповідальні працівники ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР, Укрпрофради, ЦК ЛКСМУ.

В роботі семінару-наради беруть участь члени і кандидати члени Політбюро ЦК Компартії України Б. В. Щербіцький, О. Ф. Ващенко, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, І. О. Мозговий, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, Ю. Н. Ельченко, О. С. Калто, Ю. П. Коломієць, Я. П. Погребняк, завідувачий відділом пропаганди ЦК КПРС Є. М. Тяжельніков.

На семінарі-нараді виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербіцький.

Доповідь «Про роботу

партійних комітетів республіки по удосконаленню комуністичного виховання трудящих у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС» зробив кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України О. С. Калто.

Учасники семінару-наради обговорюють діяльність партійних організацій по пропаганді і організації виконання рішень XXVI з'їзду КПРС, обмінюються досвідом ідеологічної, політико-виховної роботи, говорять про шляхи підвищення її дієвості відповідно до вказівок Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, а також рекомендацій всесоюзного семінару-наради ідеологічних працівників. Йде розмова про ідеологічне забезпечення здійснення планів одиннадцятої п'ятирічки, збагачення і актуалізацію змісту пропаганди і агітації, зміцнення їх зв'язку з життям, підвищення наукового рівня, посилення наступальності. Підкреслюється важливість рішучої протидії ідеологічним диверсіям наших класових противників, зокриття буржуазної моралі.

Значна увага приділяється питанням дальшого удосконалення керівництва всією політичною роботою в масах, її комплексного планування, глибокого аналізу ефективності, поліпшення добору, розстановки і навчання ідеологічних кадрів.

(РАТАУ).

«ЗЕЛЕНІ ЖНИВА»

Викликали

на змагання

Цього літа в тракторній бригаді № 2 колгоспу «Прогрес» уперше створено комсомольсько-молодіжний загін кормодобувників. Очолює його молодий комуніст Віктор Довгенко.

Перший день виїзду в поле був перевіркою майстерності кожного механізатора, перевіркою вміння комсомольського батальйону організувати цітку, безперебійну роботу всього загону.

Добре працюють комсомольці Андрій Лисенко, Валерій Кармазин. Інші механізатори прагнуть не відставати від них. За день сім чоловік заготовили 30 тонн сінажу з різнотрав'я.

Комсомольсько-молодіжний загін механізаторів бригади № 2 викликав на соціалістичне змагання кормодобувників першої бригади. Нині трудове суперництво на заготівлі кормів набирає дедалі ширшого розмаху.

В. БУРЯК.
Новоміргородський район.

Повняться

траншеї

Успішно йде заготівля кормів для громадської худоби в Компашівському районі. Повняться тран-

шеї раннім снігом.

У колгоспі імені Тельмана закінчують косити багаторічні трави, якими засіяно 518 гектарів. Чимала заслуга в оперативній косовині наших комсомольців. Станіслав Кукуля, наприклад, ні в чому не поступився досвідченим механізаторам. Змінив норми він, як правило, завжди перевиконує. Допомігав комсомольці і сусідам з колгоспу «Комуніст».

Добре трудяться в сільській траншеї молодий тракторист Василь Дудник. Він уміє працювати з масою. По 150—170 тонн щодня вграбовує раннього снігу. Водії, що доставляють зелену масу до траншеї, задоволені Василевою роботою. Їм не доводиться затримуватись у черзі.

Всього в нашому господарстві вже заготовили більше двох тисяч тонн соковитих кормів.

С. ГОНЧАРЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Тельмана.

Старанно, наполегливо

Місячне завдання тракториста Олексія Цимбалі з колгоспу імені Ілліча Гайворонського району — перевезти 300 тонн зеленої маси. Працює комсомолец на тракторі МТЗ-5, і хоча робочий стаж хлопця невеликий, та старанність, наполегливість він заслужив повагу механізаторів господарства.

З початку «зелених жнив» Олексій Цимбалі щодня перевозить 15—18 тонн скошеної багаторічних трав, що значно більше денної норми.

О. УСАЧУК,
завідуючий відділом комсомольських організацій Гайворонського райкому ЛКСМУ.

Як справи, ПТУ?

Бюро обкому ЛКСМ України і навчально-методична рада обласного управління профтехосвіти прийняли спільну постанову «Про підсумки огляду роботи міських і районних комсомольських організацій по шефству над навчальними закладами профтехосвіти, що проходив під девізом «Профтехучилища — комсомольську турботу!»

У постанові, зокрема, зазначається, що комсомольські організації профтехучилищ разом з інженерно-педагогічними колективами цих навчальних закладів активно впливають на навчально-виробничий процес, виховують в учнів прагнення добре вчитися, бажання стати справжніми майстрами своєї справи. Цьому сприяє участь учнів ПТУ в русі «Якість знань — сьогодні, висока ефективність праці — завтра», а також участь у внутрішнішкочасних заходах — Ленінські уроки і громадсько-політичні читання, Ленінський завіз, походи по місцях бойової і трудової слави радянського народу, військово-спортивна гра «Орляк» тощо.

Дальшого розвитку, говориться в постанові, дістала спільна робота колективів профтехучилищ та базових підприємств; комсомольські організації разом з госно-

дарниками розробили і втілюють в життя ряд заходів, спрямованих на дальше зміцнення співробітництва навчальних закладів з виробничими колективами, на зміцнення матеріально-технічної бази ПТУ.

Велику увагу приділяють комсомольські осередки організації виробничої практики учнів профтехучилищ, активному прилученню випускників до життя виробничих колективів, закріпленню їх на виробництві, створенню нормальних умов праці, побуту і відпочинку.

Бюро обкому ЛКСМ України і навчально-методична рада обласного управління профтехосвіти відзначили добру результативність роботи в період огляду комсомольських організацій міста Олександрії, Бобриньського, Гайворонського, Олександрійського, Кіровоградського (м. Кіровоград) районів.

Бюро обкому ЛКСМ України і навчально-методична рада обласного управління профтехосвіти визнали неможливість огляду «Профтехучилищ — комсомольську турботу!» Олександрійську міську комсомольську організацію і поновили залишити її на вічне зберігання Червоної прапору ЦК ЛКСМ України і Державного комітету профтехосвіти УРСР.

У ТВОРЧОМУ НЕСПОКОІ

Відбулося друге в нинішньому році засідання обласної секції по розвитку науково-технічної творчості серед комсомольців і неспокійної молоді.

На засіданні було висловлено питання «Про участь комсомольців і молоді Кіровоградського будівельного технікуму і технікуму механізації сільськогосподарства в технічній творчості та керівництві цією роботою комітетів комсомолу і радкомів БТБ».

Про виконання роботи звітували секретарі комітетів комсомолу навчальних закладів і голова рад БТБ.

Секретар комсомольської організації будівельного технікуму М. Григорян розповів про творчий пошук, що його ведуть комсомольці. По закінченні навчального року тут морально влаштовують виставку технічної творчості, на якій демонструють власні роботи, макети, виготовлені студентами. Цього року вона відкрилася 22 травня.

Нині в технікумі працює 11 студентів, де навчається більше двохсот чоловік.

Проте в організації роботи по розвитку технічної творчості комсомольців і молоді є недоліки. В технікумі немає школи молодого інженера, не сисде-

но комплексної програми розвитку технічної творчості. Слабкий зв'язок комітету комсомолу з радою БТБ. Протягом двох останніх років тут не проводили конкурсів, не організовували зустрічей з працівниками підприємств і раціоналізаторами області.

Всі ці недоліки певною мірою стосуються й технікуму механізації сільськогосподарства (секретар комітету комсомолу В. Гайдук, голова ради БТБ І. П. Столяров).

Обласна секція по розвитку науково-технічної творчості комсомольців і молоді зобов'язала секретарів комітетів комсомолу М. Григоряна, В. Гайдюка, голів рад БТБ Е. Крючкова та І. Столярова усунути недоліки в організації роботи, вжити конкретних заходів для дальшого розвитку технічної творчості, організувати серед студентів ділове соціалістичне змагання за звання «Кращий комсомольсько-молодіжний колектив».

Слід пам'ятати, говориться на засіданні секції, що плановані випускники технікумів відчутно поповнюють загін керівників середньої ланки, тож їм несли в виробництво нові, передові методи праці, розвивати не тільки організаційні, а й суто технічні проблеми.

ЗАВЕРШИВСЯ ОБЛАСНИЙ ФІНАЛ «ЗІРНИЦЬ»-81

Вони — переможці

Блискуче виступивши на всіх етапах обласного фіналу Всесоюзної піонерської військово-спортивної гри «Зірниці» і показавши при цьому справжній зразок юнацької підготовки, право стати учасником республіканських змагань виборола команда зірничників середньої школи № 13 м. Кіровограда.

Друге місце — у юнацькій Гайворонській десятирічці № 1.

Третє сходинка п'єдесталу пошани у юних новгородців.

Вітаємо вас, друзі! На знімку: команда середньої школи № 13 м. Кіровограда.

(Розповідь про обласний фінал «Зірниці»-81 читайте на 2-й стор.)

До болгарських друзів

На запрошення Толбухінського окружного комітету Динитровської спілки молоді НРБ 8 червня делегація піонерів Кіровоградщини в складі учениці свого класу середньої школи № 2 м. Олександрії Ольги Суніної та восьмикласника десятирічки № 19 обласного центру Валерія Мироновича відбула до Болгарії, де візьме участь у зльоті піонерів Толбухінського округу.

Юні кіровоградці поділять свій досвід піонерських справ, набутим у ході Всесоюзного маршу «Піонери всієї країни» справи Леніна вірні, розкажуть, чим ними живе червоногастуна піонерія нашої області. Валерій Миронович розповість своїм болгарським ровесникам про враження від VIII Всесоюзного зльоту піонерів, учасником якого він був.

Кіровоградські школярі перебуватимуть в НРБ шість днів.

Т. СТОРОЖУК.

Завершився обласний фінал «Зірниці»-81. Розповімо про останній день змагань.

А сам теж не може приховати хвилювання... Випрадатити це почуття незатишно. Адже яке змагання проходить без тривоги, переживань? І хоч існує думка, що хвилювання — ознака непереносності, в багатьох випадках, і в даному теж, воно лише від недосвідченості і від палкого бажання бути першим.

Щоб якимось допомогти школярам на хвилину забути про наступне змагання (до початку було ще добрих двадцять хвилин), я прошу їх розповісти про себе, про свій клас, про підготовку до «Зірниці». І тут Оля та Павло, забувши про всі свої страхи, наперебій розказали, що їхній клас «найдружніший і найкращий у світі». Люда Коваль, Наталя Москвіна, Алла Пилипчук, Олена Мишкевич і в таблиці успішності мають одні п'ятірки, і гурток балетних танців відають, і відмінки спорт-

хлопцям позачитися треба. Щоб реабілітувати представників «сильної половини людства» сьомого «А», в нашу розмову втручається Павло. І я знала, що Олег Яровий, Володя Муравський, Сергій Пашук — завзяті картингісти, Ігор Пашковський — добрий плавець, Сергій Романюк — краще від інших на перекладині підтягується... Розмова тривала б ще. Але моїм співрозмовникам настав час іти на старт.

Першими почала змагання санності олександрійська четвірка. На запитання судді Б. І. Пастернака, що повинна мати при собі медсестра цивільної оборони у вогнищі ураження, відповідала Олена Чудодєєва. Добре пройшли юні олександрійці чотири етапи змагань, а на останньому, «Зеленій аптеці», спасували. Виявляється, не дуже просто розібратися в такому роз-

Що показала гра

МІНІ-ІНТЕРВ'Ю З КОМАНДУЮЧИМ ПІОНЕРСЬКОЮ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНОЮ ГРОЮ ПОЛКОВНИКОМ У ВІДСТАВЦІ О. М. ГРИШАКОВИМ

КОР.: — Товаришу полковник, тепер, коли вже визначено переможців, прокоментуйте, будь ласка, результати «Зірниці».

О. М. Гришаків.: — Пригадую, яким був обласний фінал кілька років тому, і порівнюю його із щойно минулим. Набагато підвищились вимоги до кожного зірничника, помітно зросли сила волі, емпіричність, витривалість, підготовленість до спортивних і воєнних змагань та ігор.

Упевнено й стабільно виступили кіровоградці. З перших же видів змагань вони захопили першість і вдержували її до кінця.

Правда, буквально по їхніх снідах, майже не відстаючи, пробивалися до перемог гайворонці. І лише кілька прикритих помилок не дали їм бути першими. Хоча відзначити добру початкову військову підготовку цих двох команд і юнармійського загону Новгородківської середньої школи № 1. Саме останні блискуче виграли воєнізовану гру на місцевості, а юнарієць Останній виявив неабияку кмітливість, першим зіп'явши схова-ний за умовами гри прапор.

Правдо, що команди з

Новоукраїнки та Олександрії прийшли до фіналу гри сьомо підготовленими. Другі, скажімо, представили своїх плавців лише двома учасниками. Тут є на чим задуматися і шкільним учителям з фізичної та військової початкової підготовки, і працівникам райкомів та міськомкомсомолу.

Рідний Вітчизні вірно служили вчителі «Зірниці», — так співаєтьс в улюбленій зірничниками пісні. Саме із сьогоднішніх учасників гри виростуть справжні захисники нашої Батьківщини.

ДО ЗУСТРІЧІ, „ЗІРНИЦЕ“!

УСІ ТРИ дні обласного фіналу міцніло відчуття: з «Зірниці» народилося, встановилося й утвердилося поєднання заспокоєння, романтики, завзятого з великою і серйозною справою. Справця — військово-патріотичне й трудове виховання школярів, яким завтра ми довіряємо і поля, і будови, і захист країни...

Яким же був останній день «Зірниці»? Так само, як і попередні, не менш серйозним і відповідальним. Бо він вирішив, хто ж таки поїде до Яворова на республіканські змагання. Дві команди — Кіровоград і Гайворона — вириваються набагато вперед від своїх суперників. Який же вадість стати кращою з кращих? Хто ж стане чемпіоном області?

Добре, що азарту всім без винятку учасникам не треба було позичати. Кладати секундомірами суворі судді, даючи юним з'якілцям лічені хвилини для передліч радіотелефонограм. Прочитати десять топографічних знаків, дати оцінку місцевості, визначити відстань по карті — все це повинні швидко й безпомилково зробити юні розвідники.

Чергові завдання виконували юні пожежники, подавали першу швидку допомогу «пораненим» і визначали лікарські рослини в «Зеленій аптеці» дізната із санності.

Другий, другий, я — перший! Як чуєте! Прийом! — це змагаються юні розвідники. Їм треба знати і вміти дуже багато: досконало володіти азбукою Морзе, передати і прийняти радіотелефонограми, розшифрувати і зашифрувати тексти... Задоволення діями новгородківських юнармійців Сергія Орлова, Віктора Мельника, Ігоря Корзбила, Олега Грязнова судді цих змагань прапорщик В. Науменко. Хлопці за сім хвилин двадцять секунд справилися з поставленим завданням і показали найкращий результат.

— Молодці! — каже й командуючий грою, а потім додає: — Пам'ятайте: за язок — це нора армії...

Дістає похвалу від самого полковника — це багато значить! І хлопці, підбадьорені, продовжують свою роботу.

Чкають старту розвідники з гайворонської команди Оля Ляхманюк і Павло Ясницький.

— Та не хвилюйся ти так, Олько, не переживай. Ось побачиш, усе буде гаразд, — підбадьорює дівчинку Павло.

На знімках: почався бій. У наступ ідуть зірничники з Олександрії; у дозорі — загін Новгородківської середньої школи № 1; ура! Прапор знайдено.

Фото В. ГРИБА.

сменки. Люда плаванням захоплюється, Алла — баскетболом, Наталя бігає добра і тут, на «Зірниці», всіх здивувала: тридцять вісім раз виконала віджимання! Ось які у нас дівчатка. Це так Оля про своїх подруг. А про себе нічого не каже, соромиться. Хоча має єдину четвірку за сьомий клас. А плаває так, що деяким

маїтті природних ліків, які ростуть прямо в лісі. А найкраще тут висупили знозутки дівчатка з Гайворона.

ЗАКІНЧИЛИСЯ змагання по зірничних спеціальностях. Короткий перепочинок. Он неподалік, під сосною, набираються сил перед останнім, найцікавішим моментом «Зірниці» — воєнізованою грою на місцевості — юнармійці Кірово-

града. Тихо перемовляють про щось між собою, дістають останні настанови від шкільного вчителя фізвиховання Бориса Кириловича Журавовського, внутрішньо настроюються на наступний бій. Відпочивають і бійці сестри Крианки — Олена і Наталя. В назначенні Олена перша, а в легкій аг-

летиці друга, після Наталі, звичайно. У віджиманні від гімнастичної лавки і кульовій стрільбі Наталя — перша, перед Оленою, звичайно. Це постійне змагання не дає дізнатися бути трети-ми. Зате в ганцях (обидві — активні учасниці танцювального ансамблю «Струмочок») вони борються тільки за перші місця.

Яскравий блиск ракети означав: «бій» почався. Зірничникам — наказ: у заданому квадраті, користуючись картою і планом, знайти прапор.

Ситуація наближена до воєнної. Лунають короткі автоматні черги, «противники» усіяно намагаються збити з правильного шляху, плутасліди. А сплєка, ну й сплєка! Неймовірно хочеться пити. Але наказу не можна не виконати. Вперед! Тільки вперед! Ні кроку абік, ні пізкроку назад. У таких випадках успіх багато в чому залежить від командира. Як він покаже себе, як він зуміє позестити загін за собою? І тут, у розпал подій, одна з команд лишилася без ватажка... Небувалий випадок, коли командир покинув би своїх бійців напризволяще. Потім, після бою, юнармійці самі розібралися, чому так вийшло. І той горе-командир визнав свою помилку. Я спеціально не називаю імені командира і загону, де трапилась ця прикра історія. Винуватцю було соромно самому за себе і перед друзями...

А найціткіше, найорганізованіше діяли зірничники з Новгородки, команду яких очолював Ігор Шестаков. За планом, розробленим бійцем Миколою Бондаренком, юнарієць Станіслав Останній знайшов схова-ний прапор.

ЗАКІНЧИЛАСЯ «Зірниця».

Названо переможців. Під звуки урочистого маршу у виконанні військового оркестру вручено призи, нагороди, грамоти. На обличчях школярів і дорослих — щасливі усмішки Радіють за «своїх» Валентина Соко-нюк і Тамара Романюк — секретарі — зазвудучі відділами учнівської молоді Кіровоградського райкому комсомолу м. Кіровограда і Гайворонського районного комітету ЛКСМУ. І Валентина, і Тамара не пропускають жодної «Зірниці» та «Орлятка». Вони завжди в центрі дій юнармійських загонів.

Цей факт я наводжу не випадково. «Поболіти» за своїх земляків, допомогти чим можна обидві працівниці райкому комсомолу завжди знаходять час. Чому ж його не знайшли секретарі — зазвудучі відділами учнівської молоді з Новгородки, Новоукраїнки, Олександрії? І чому взагалі не знайшли часу, щоб хоч детальніше

підготувати команду до гри, правильно підготувати потрібну документацію, ґрунтовніше ознайомити всіх з положенням про проведення «Зірниці» і т. д. Команда з Новоукраїнки, наприклад, тільки через те не вислазила своїх плавців, що не знала: плавання — обов'язковий етап Всесоюзної військово-спортивної гри. Такі ж аналогічні недоліки мали місце і в олександрійській та новгородківській командах.

Очки, метри, секунди, рекорди

Жодна «Зірниця» не може обійтися без установлення нових особистих і командних рекордів. Так сталося й під час нинішньої гри.

▲ Загальним дружином «ура!» і масово вітальєрезували на результат гайворонця Сергія Романюка в підтягуванні на перекладині. 18 разів! А його товаришка по команді Наталя Москвіна віджалася від гімнастичної лавки 38 разів.

▲ Чемпіонами з кульової стрільби стала команда Новгородківської середньої школи № 1.

▲ Найкращими плавцями «Зірниці» назвали гайворонських школярів Люду Коваль, Олю Ляхманюк та кіровоградку Світлану Черененко.

▲ Найкраще прокозів у маршрутичних літах юних інспекторів руху виявилось у кіровоградців Ірини Цимбал, Юрка Тарнавського і представника команди середньої школи № 15 м. Олександрії Валентина Чайки. Всіх їх нагороджено почесними грамотами обласної ДАІ.

▲ За 20,4 секунди приєднав пожежний рукав до розгалуження представник кіровоградської команди Юрко Герушита.

...Піонери грають у «Зірницю». Вчать швидко бігати. Влучно стріляти. Орієнтуватися на місцевості. Вчать перемагати, не за-непадати духом. Бути стійкими, витривалими. Для цього влаштовують кроси, беруть участь у змаганнях по юнармійських спеціальностях, у конкурсах строю і пісні. Вчать самі і вчать своїх товаришів. Бо пермагає той, хто міцніше дружить.

Т. КУДРЯ,
спецкор «Молодого комунара».

Тепер вони такі, як і всі, щасливі, прості, трудящі, б'ють радість, відпочивають, бачити світ таким прекрасним, яким він є.

А було ж...

Маленькою Любі паніть подобалися такі літні вечори, коли збиралася в хаті вся сім'я. Дідусь пеклацями сидів до столу, з благоговінням брав до рук топлесезну книгу і починав урочисто читати. Люба неслухалася в дідів голос — і в уяві бачила фантастичні образи богів, Ісуса Христа. Проповіді сприймалися, як казки.

Та минали роки, і незрозуміле тривожило десятилітнє, настійно вимагало пояснень. Від Любихних «сому?» та «навіщо?» б'їлася мати, сатанів дід, піджимали губи «сестри» і «брати». І лише коли дівчинка пішла до школи, вгамувала вона свою допитливість. Учителю Галина Василівна Костенко не сердилася, як мати, не погрожувала, як дід. Коли Люба приходила із запитаннями. Питати можна було що завгодно. Вчителька відповідала так гарно про все розповідати. І казок багато

знала. Добрих, веселих, кращих за дідів — проповіді. А ігор скільки в класі навчалися Люба!

Навчалися у першому класі, Люба, не приховуючи свого захоплення школою, вчителькою, що розповідала вдома про все. Але щоразу запліталося охолоджувався го-

лодила в школі. А в учителю б'їло серце за неї: догадувалася, в які жорстокі рамки поставили євангельські кривдники-банкетисти дівчинку. Залишала після уроків, подовгу розмовляла, і розтопила-таки молодозубу, котру звали рідні Люби Захаровою.

... Того дня її прийняли в

тіло обійняв різким, тусал кулаками, підбивали по-

Потім, розхристана, наві-роздана, Люба бігла гал-бокним снігом. «До Галини Василівни! До вчительки! До вчительки!» — оце тіло й тримало її, додавало їй сили...

МЕНІ НАБРИД ЦЕЙ ТЕАТР

АТЕІЗМ

стрі погляди матері, діда, «братів» і «сестер». Коли перейшла до другого класу, дід не витримав і замість ласкавих умовлянь, переконувальних, як завжди було, грізно підвівся над столом, звів брови і гримнув так, що у дівчинки аж погір заклали зі страху. «Вставай, кажу, — кричав він, — покинь мирські спокуси! Скарає господь тебе геною огненною, нечестива!»

Люба замкнулася в собі. Мовчала вдома, похнюплена

піонери. Галстук, шовковий, гладенький, так гарно був пов'язаний. Але змала, наблившись до хати. Нікому не сказала про подію, хоча кортіло похвалитися, вся аж промілилася радістю. Від матері це не сховалося.

Наступного дня, довідавшись від «братів», що Люба, не спитавши дозволу, стала піонеркою, дід і мати вже чекали її на порозі. Дівчинка не встигла вийти, вони її обіймали з нею. Болю не відчувала. Наче це не її

... Як давно це було! Вона не любить згадувати, але пережити коли-небудь та й опанувати холодом, потріб-вожик пам'яті. Тоді вона це не порвала з релігією, хоч і жила вже в інтернаті. Це вже у восьмому класі, цілком свідомо, зірвала вона релігійні пута: перестала ходити на молитовні збори.

Тепер уже і сім'я є, і діти свої ростуть, а Люба Василівна жалює за марно прожитими роками дитинства.

— Маме не жаль, а спали, — шкодує за втраченим і одностельним Л. І. Захаровою — брати Володимир, Олександр і Віктор Олександрові, які теж довгий час перебували під релігійним впливом.

2.

У селі Вовчий Балці діяла община адвентистів сьомого дня, яку відвідували понад сорок жінок. Дотримуючись настанов пресвітера, вони не пускали в суботні дні дітей до школи. Сільські атеїсти організували читання циклу лекцій на атеїстичні теми. Але віруючі не приходили до клубу. Тоді стали працювати з кожним віруючим окремо.

Пресвітер общини Федір Діденко спочатку зовсім уникав зустрічей з атеїстами, не вступав у розмову. Та зміни в настрої общини

спонукали його до цього. Виявивши він розуміння, досить щирою людиною. Давно вже мучили його сумніви, давно вже не мав він ніякого задоволення від молитов, лише вголос про це не наважувався сказати. Під впливом бесід, лекцій, розмов з атеїстами він знайшов-таки в собі сили на рішучий крок.

Адвентисти мало не зімліли, почувши одного разу замість проповіді від пресвітера такі слова: «Мені набрид цей театр. Я зрікаюся сани». Згодом Федір Діденко зрікся й віри, став переконаним атеїстом.

— Неначе на світ народився, — каже він про своє звільнення від релігійної облуки.

Так зачалося «святе» місце у Вовчій Балці.

Про скількох людей, котрі порвали з релігією, я ніби розповідаю! Тепер вони, як і всі, — щасливі, веселі, здорові. Люди серед людей. У них багато друзів, є улюблена робота. Живуть вони справжнім життям...

П. ДМИТРЕНКО, завідувачий обласним Будинком атеїзму.

З ТЕЛЕ-ТАЙПНОЮ СТРИЧКІ ТАРС

Ювілею

присвячується

СОФІЯ. Літній сезон відкрився з міжнародною молодіжною центральною. Г. Димитрова на Чорноморському узбережжі Болгарії. Сюди прибули групи відпочиваючих з Радянського Союзу, НДР, Угорщини. Нинішнього літа в центрі проведуть свої канікули 65 тисяч юнаків і дівчат з 15 країн. Культурна програма їх відпочинку буде приурочена цього року 1300-річчю болгарської держави. Вона включатиме чотири міжнародні фестивалі: молодіжний художній, самодіяльний, танцювальний і радянський молоді.

Студенти

протестують

БЕИРУТ. Студентські демонстрації протесту проти сваволі ізраїльських властей, які закрили арабський університет у Наблусі, відбуваються на відомому березі річки Йордан. У місті Ел-Біа на розгін студентських маніфестацій було кинуто загоном поліції та армійські підрозділи. Окупанти пустили в хід вогнепальну зброю. Тяжко поранено кількох чоловіків, багатьох арештовано. У Наблусі відбувся мітинг протесту з зв'язку з репресіями ізраїльських окупаційних властей щодо студентів і викладачів арабських навчальних закладів. Мер міста Б. Шама, який виступив на мітингу, вимагав відкриття арабського університету в Наблусі. Як повідомляють арабські агентства ВАФА, університет і досі оточений ізраїльськими військами.

Бригада

праці

БРЮССЕЛЬ. Бельгійська громадська організація «Друзі Куби» оголосила про формування бригади добровільної праці імені Хосе Марті. Бельгійські юнаки і дівчата зосередяться на різних нубинських підприємствах. Потім проведуть знайомство з культурним життям і визначними місцями країни, проведуть зустрічі з кубинськими молоддю.

БЕРЛІН. (Нор. ТАРС).

Яскравим свідченням підтримки молоддю НДР рішень X з'їзду ССНН по дальшій побудові розвинутого соціалістичного суспільства, зміцненню миру і міжнародної безпеки, поглибленню дружби і співробітництва з СРСР, іншими країнами соціалістичної співдружності став XI з'їзд Спільної вільної німецької молоді (СВНМ), який тут завершився. Послання більш як 2-мільйонного загому юнаків і дівчат підбили підсумки роботи за минулі п'ять років, намітили завдання на майбутнє. У роботі форуму взяли участь Генеральний секретар ЦК ССНН, Голова Держав-

З'їзд СВНМ

ної Ради НДР Е. Хонеккер.

Виступаючи перед делегатами, він підкреслив, що молоді, усі трудящі НДР у союзі з СРСР, іншими братніми соціалістичними країнами і далі активно виступатимуть за зміцнення за-

гального миру, щоб проголосити М. І. Брежнєвим на XXVI з'їзді КПРС пропозиції по оздоровленню міжнародної обстановки стали основою для конструктивного діалогу між сходом і заходом.

Е. Хонеккер високо

Недавно директор японської фірми «Прогрес» пан Куніхі Умацу відвідав один із тайових ліспромислів у селі Самболі — на півночі Хабаровського краю. Тут проходить випробування устаткування для заводу по виробництву чистої технологічної тріски. Такі заводи після випробувань і доробки фірма «Прогрес» має намір поставити в Радянській Союзі.

— Торгувати з вашою країною вигідно, — каже Куніхі Умацу. — Однак фірма змушена продати чену широкую програму

піншої торгівлі, а це означає, що саме держава гарантує виконання укладених контрактів. Це полегшує ведення справ. Ми не турбуємося про платоспроможність партнера, крім того, відпадає дорога й

трудомістка робота, яку фірма змушена продавати при підготовці контрактів

пуду зберегти взаєморозуміння. В результаті ми уклали нові великі угоди, довели загальну суму операцій. За останні десять років це більш як десятиразове збільшення.

Переконаний, що, незважаючи на протидію певних кіл Японії, здоровий

одіний влад СВНМ у всебічний розвиток і зміцнення НДР, готовність молоді в будь-який момент стати на захист соціалістичних завоювань від підступів імперіалізму.

Він прикріпив до прапора молодіжної організації орден Карла Маркса. Цієї найвищої нагороди республіки СВНМ удостоєно вдруге.

Делегати з'їзду виступили з заявою про солідарність з боротьбою народів усіх континентів за свободу, незалежність і соціальний прогрес, проти імперіалізму, расизму і колоніалізму.

Першим секретарем Центральної Ради СВНМ знову обраний Е. Кренц.

Н. БАБИКІН.

вища, в тому числі дбання про відновлення ресурсів океанів і морів. Я вважаю, що це розумні заходи. Всім нам, і японцям, і радянським людям, треба дбати не тільки про вдосконалення знарядь ладу, а й про розведення риби. Японські рибалки ловлять лососів, випущених з радянських заводів Далекого Сходу. Недавно укладено радянсько-японську угоду про те, що Японія поставитиме устаткування компанії Радянському Союзу частину витрат на утримання та будівництво ра-

ФІРМА «ПРОГРЕС» — ЗА ТОРГІВЛЮ З СРСР

ДУМКА ДІЛОВОЇ ЛЮДИНИ

розробки природних ресурсів у східних районах СРСР. Ця програма являє великий інтерес і для нас, японських бізнесменів. У новій п'ятирічній Радянській Союзі планує економічне освоєння зони, що прилягає до Байкало-Амурської магістралі, де зосереджені багаті запаси лісу, кам'яного вугілля та інших корисних копалин. Їх цілком може купувати Японія, причому з великою вигодою для себе. Враховуючи географічну близькість і зручність перевезення по БАМу.

Наша фірма, як, очевидно, і всяка інша, зацікавлена в довгострокових і надійних контрактах з партнерами. В СРСР існує державна монополія зоб-

з представниками капіталістичного світу.

Наші ділові відносини ведуться без перерви ось уже понад тридцять років. Хотіло підкреслити, що у нас ще не було випадку, щоб радянська сторона порушила своє зобов'язання. Одним словом, ми переконані, що з Радянським Союзом можна укласти договори практично на будь-яку суму.

Минулий рік, як відомо, був складним. У відносинах між нашими країнами виникли певні розбіжності, що, зрозуміло, відбилося на торговельних відносинах. Наша фірма в умовах, що склалися, продовжувала пошук нових можливостей для розширення торгівлі, вела переговори, пра-

розум візьме гору і торгівля з Радянським Союзом розвиватиметься. При цьому ми вважаємо, що відносини нашої фірми з радянськими фірмами з 80-і роки повинні піднятися на новий, вищий етап. Що я маю на увазі? Перше, ми маємо намір купувати не сировину, як раніше, а промисловий напівфабрикат (наприклад, технічну тріску, а не сам ліс), потім же поставити заводи для його виробництва.

Друге. Ресурси морів та океанів вичерпуються. Життя японців значною мірою залежить від морепродуктів. XXVI з'їзд КПРС проголосив однією з важливих завдань охорону навколишнього середо-

бозовідних заводів.

Буду б поміркою думати, що нашу фірму турбує тільки стан торговельних відносин з вашою країною. Ми розуміємо, що торгівля багата в чомусь залежить від дружніх відносин. Тому «Прогрес» — за розвиток дружніх зв'язків, за обмін делегаціями, за всілякі переговори. Мені здається природним і розумним заклики Л. І. Брежнєва на XXVI з'їзді КПРС провести конкретні переговори щодо заходів довіри на Далекому Сході з усіма зацікавленими країнами. Такі переговори — шлях до дальшого розширення відносин між нашими країнами.

Саген СУІ АЕНКО, власкор АПН.

ЗАРУБІЖНИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Через 25 років

Беликий інтерес у жителів і гостей Флоренції викликала експозиція двох бронзових статуй, знайдених на дні Іонічного моря. Археологи припускають, що їх було зроблено у п'ятому столітті до н. е. і що вони належали до числа ранніх робіт Фідія, найвидатнішого скульптора Стародавньої Греції.

Бронзові скульптури знайшов 1972 року Стефано Маріотті на півдні країни біля узбережжя. Наабрі на глибині восьми метрів. Розміром з людський зріст, вагою понад 450 кілограмів, вони були доставлені в інститут реставрації у Флоренції. І ось тепер, через кілька років, їх побачили відвідувачі виставки, що відкрилася в цьому місті. Ніхто не чекав, що наплив відвідувачів досягне 5 тисяч чоловік на день. Тепер сирішуться питання, в якому музеї дістануть постійну «прописку» ці неоціненні твори стародавнього мистецтва.

(АПН).

Гуманна зброя

Так британські власті називають пластмасові кулі, які армія і поліція застосовують у ході каральних операцій в Ольстері. Однак, як повідомили лікарі одного з госпіталів, де подавалися допомога жертвам сутичок, ці кулі завдають таких серйозних налітків, як внутрішні крововиливки і розриви тіканини, втрата зору і слуху, переломні черепа...

Пластмасові кулі вагою п'ять унцій (1 унція — 28,3 грама) було вперше застосовано 1973 року. Відтоді, тільки за офіційними даними, їх було випущено по «бунтарях» понад 15 тисяч. У списку жертв кривавих розправ у Північній Ірландії понад дві тисячі імен. Про те, скільки людей загинуло від «гуманної зброї», статистики умовчують.

Наскільки брехливі й запевнення британських властей у тому, що пластмасові кулі застосовуються лише проти «призаних» зворушень? 15 травня у Белфасті відбувся похорон 14-річної Діулі Лівінгстон, котру було смертельно поранено в голову такою кулею. На два тижні раніше ця ж доля спінула в Деррі 15-річного Пола Уїттерса. Насильники «нешанована» репримована зброя, розповсюджені англійські журналісти. С. Кейн, фотограф газети «Дейлі міррор», місцевому під час заворушень у Деррі дістав потрійний перелом ноги, а журналістка С. Бенбу лікари наклали 40 швів, зашиваючи рану на лобі, одержану від пластмасової кулі в Белфасті.

(АПН).

СЛУЖБА ЗДОРОВ'Я

ТРАДИЦІЙНИЙ КОНКУРС

У дитячій лікарні м. Олександрії стало доброю традицією — напередодні Дня медичного працівника проводити конкурс на кращу медичну сестру. Цього разу у своєрідному змаганні взяли участь вісім комсомолок закладу. Конкурс проходив під девізом «Наша професія — найгуманніша, ми стоїмо на варті здоров'я дітей».

Тепло привітала учасників змагання ветеран праці, наставник молоді медсестра Ганна Іванівна Григоренко. І ось почався перший тур. Змістовні, глибокі відповіді на теоретичні запитання дають Надія Кравченко, Антоніна Грипець, Люба Федоренко.

Другий тур конкурсу — виконання практичних завдань. Уміло і вправно заповнюють систему для переливання крові всі учасниці конкурсу.

Змагання триває. Медичні сестри доповідають про виконання домашнього завдання. Одні з них демонструють свої санітарні біолетени, інші показують власні варіанти робочого одягу... Глядачі оплесками зустріли костюми, запропоновані Надією Кравченко, Антоніною Грипець.

Ліжорі підбиває підсумки конкурсу. Головний лікар дитячої лікарні Л. П. Стасюк передає червоною стрічкою переможців — На-

дію Кравченко та Ларису Лисицю. Їм вручають сувеніри.

Конкурс показав, що в лікарню прийшла молода, навіжена зміна медичних працівників. Її можна довірити неспокоїну, вельми відповідальну службу здоров'я наших юних пацієнтів.

А. КОХАН,
лікар.

На знімку: учасники конкурсу виконують практичне завдання.

Фото В. БОРИЩУКА.
м. Олександрія.

ВИСТАВКИ

ЩАСЛИВОГО ВИРІЮ!

Станіслав Куйбіда — ще зовсім молодий художник. Живе він у с. Вільшані Ногоархангелського району, працює художником-оформлювачем у колгоспі ім.ні Жовтневої революції. А у вільний від роботи час займається живописом.

Два його твори — картину «Літо» і пастораль — було представлено на республіканській виставці народної творчості в м. Києві під час XXII Олімпійських ігор. На обласній виставці «Наш радянський спосіб життя» С. Куйбіда удостоївся диплома I ступеня. Відтоді минуло півроку. Нині ж у Будинку профспілок працює персональна виставка художника.

Для творчості Станіслава Куйбіди характерним є звертання до пейзажного живопису, до зображення оточуючих нас предметів.

На виставці представлено також жанрові картини «Думи мої», «Мала Земля».

На знімках: у залі, де проходить виставка: картина Станіслава Куйбіди «Журавлі».

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

БК 05124. Індекс 61107.

НАША АДРЕСА:

316030, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зем. № 201.

Тираж 54000.

ГРА В ОДНІ ВОРОТА

ДЮСШ:
ОЦІНКА ІОНИМ
ЛЕГКОАТЛЕТАМ

На стадіоні спортклубу «Зірка» в Кировограді два дні проходили змагання легкоатлетів дитячо-юнацьких спортивних шкіл обласного центру. В них узяли участь чотири команди: ДЮСШ обласного спорткомітету, спортивного клубу «Зірка», обласної ради товариства «Колос» і школи № 3 міськ.в. Як і «Старт надій», спортивні ігри молоді, ці поєдинки мали на меті оглянути резерви великого спорту.

Стартів було багато. Кожна школа виступала групами трьох вікових категорій: 1964, 1965, 1966 і 1967 років народження. Учасникам нараховували залікові очки тільки в тому разі, коли вони не просто прийшли на фініш першими чи, скажімо, далі за інших стрибнули, а виконали спортивний розряд: у старшій групі показали результат не нижче нормативу другого розряду для дорослих, у середній — третього, а в молодшій — першого юнацького. І це зумовило гостроту змагань.

Особливо важливим було таке положення для старших, адже вони — десятикласники, випускники ДЮСШ. Змагання мали дати відповідь на запитання — чи не даремно вони провели кілька років у спортивній школі?

Із самого початку скажемо, що переконливу перемогу на турнірі здобули легкоатлети ДЮСШ спортклубу «Зірка» — вихованці старшого тренера В. К. Іванця і тренера Л. А. Савенка. Переможний рахунок відкрив Світлана Чала, фінішували на стометрівці з результатом, близьким до нормативу першого розряду для дорослих. Потім її підтримав товариш по команді Ігор Гонул. До речі, наступного дня він виграв і біг на дистанції 200 метрів.

Одні за одними демонстрували свою перевагу вихованці спортклубу «Зірка». Першим торкнувся фінішної стрічки на 400-метровій Костянтин Іванець, а трохи пізніше Інна Татарчук показала на цій же дистанції результат, близький до нормативу третього розряду. Вона ж виграла й на 200-метровій. Найкращою в бігу на дистанції 1500 метрів була Ольга Крайня.

По два кращих місця мали на своєму рахунку ще двоє спортсменів ДЮСШ спортклубу «Зірка»: високі результати з бігу на 800 і 1500 метрів показав Валерій Білокоп, а в стрибках у довжину і потрійному з розбігу — Геннадій Шемет.

Вихованці В. К. Іванця і Л. А. Савенка виграли і всі естафети: у дівчаток бігли Ніна Саган, Світлана Чала, Галина Хим'як, Інна Абрамчук, у хлопчиків — Костянтин Іванець, Ігор Гонул, Геннадій Сальков і Микола Решетняк. Естафету 4x400 метрів юні червонозорівні бігли без суперників. Та не не знизил гостроту — треба було вкластися в розряд. З цим добре справилися Галина Дроженко, Інна Татарчук, Ольга Крайня і Євгенія Соломаха.

Отже, перевага легкоатлетів ДЮСШ спортклубу «Зірка» цілкомита. В командному заліку вони набрали близько 15 тисяч очок — у два рази більше від другого призера — команди спортивної школи обласного спорткомітету. Здобуток представників ДЮСШ № 3 — чотири тисячі, а обласної ради «Колоса» — лише дві тисячі очок.

М. ВІВІЧ.

ТРЕБА ВКЛАСТИСЯ В РОЗ-
РЯД

МУЗИКА НА ТЕНІСНОМУ
КОРТИ

рядником, увійшов до складу збірної команди, а в травні захищав спортивну честь училища на III республіканській спартакіаді навчальних закладів Міністерства культури УРСР. Успішно виступили кіровоградські тенісисти в Кам'янці-Подільській. З першої сироби виборили друге командне місце.

ФІЗИЧНЕ загартування — одна зі складових соціальної програми училища.

місце. Серед кращих у колективі фізкультури наважують легкоатлета Олександра Житенюка, багатоборку ГПО Інну Кудикову, плавець Геннадія Карнова — неодноразових призерів міських змагань.

— Ми дбаємо, — каже І. В. Лопата, — щоб кожен учень займався видом спорту, який йому подобається. Девіз у комсомольців нашої організації: «Кожна випускник — значущий»

Призера запрошують на сцену

Для ТРЕТЬОКУРСНИКА Д. Кировоградського музичного училища Ігоря Гринчишина гра на скрипці стала покликанням, вона приносить йому радість і насолоду. Сьогодні юнак, зберігаючи високу працездатність, годинами може програвати гамми, розучувати етюди, концерти. Ніколи такі тренування займають чотири — п'ять годин. А на першому курсі й години не витримував. Стомлювався. Так тривало доки викладач фізичного виховання І. В. Лопата не запропонував:

— Чому б тобі не зайнятися настільним тенісом? В ІДЮДІ й почалося: випаде вільна хвилинка — поспішає Ігор до спортивного залу. Невдовзі став роз-

До програми училищної спартакіади входять багатоборство ГПО, легка атлетика, кульова стрільба, волейбол, баскетбол, шахи, шашки. Протягом року в закладі влаштовують майже 20 змагань.

Добре працюють спортивні секції. З шахістами провадять заняття дружоків Ігоря Б. Батянова, Тенісисти тренує викладач фізкультури І. В. Лопата, баскетболістів — його колега С. І. Лютик. Стрілців на вогневому рубежі вчить викладач О. П. Нагорний.

Успішно виступили фізкультурники училища на міській спартакіаді команд навчальних закладів і систем профтехосвіти (громада), виборовши перше

ГПО. Наші випускники йдуть працювати переважно в сільську місцевість.

КОЛИ «ПОВОНАРОД-ЖЕЛІНІ» першорозрядник, призер республіканських змагань Ігор Гринчишин у Кам'янці-Подільській зійшов з п'єдесталу пошани, учасники змагань попросили його взяти в руки скрипку.

— Я із задоволенням зіграв. Але п'ять хвилин на відпочинок. Боротьба забрала багато сил.

І вже за п'ять хвилин Ігор прийшов на імпрізовану сцену. Учасників змагань поклонила ніжна молоді.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

Редактор В. СТУПАК.

Газета виходить у півторку, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гніпки, 2.